

कुं गनपत्ये पा० लुकि “लुक् तद्विततलुकि” पा० उपसर्जन
स्त्रीप्रत्ययस्य लुक् । इन्द्राणीपञ्चकदेवताके हविरादौ ।

पञ्चेन्द्रिय न० संज्ञात्वात् कर्म० । इन्द्रियपञ्चके इन्द्रियशब्दे
दृश्यम् । तत्र तानेन्द्रियपञ्चकं कर्मेन्द्रियपञ्चकं च ।

पञ्चेषु पु० संज्ञात्वात् कर्म० । कामस्य षवायपञ्चके कालिकापु०
२०।१२८५म् । उपयमशब्दे १२६६५० उक्ते विवाहादौ
वन्दे १ शौरादिपञ्चके । पञ्च इषवोऽस्य । १ कामदेवे
हजा० ।

पञ्चोपचार पु० संज्ञात्वात् कर्म० । गन्धादिनैवेद्यान्तेषु
पञ्चसु पूजाङ्गेषु उपचारशब्दे १००४५० दृश्यम् । पञ्च
उपचारा यत् । १ पञ्चोपचाराङ्गे पूजनादौ लि० ।

पञ्चोपविष न० संज्ञात्वात् कर्म० । “स्रज्जर्जरशौराणि ला-
ङ्गुली विषस्रष्टिका । एत न्युपविषागत्याहुः पञ्च पाणिहृत्य
शान्तिनः” राजनि० उक्तेषु पञ्चसु स्रज्ज्वादिषु उपविषेषु ।

पञ्चोष्ण पु० संज्ञात्वात् कर्म० । “भौमाप्याग्नेयवायव्याः
पञ्चोष्णाः सनाभसाः । तत्तदाहारः स्नान् स्नान् पा-
र्विवाटीन् पचन्त्वमी” शारको० उक्ते आहारपाचके
देहस्याग्निपञ्चके ।

पञ्चौदन पु० पञ्चधा विभक्तः खोदनः । पञ्चाहुनिभिः पञ्चधा
विभक्ते खोदने । “पञ्चौदनं पञ्चभिरहुनिभिर्द्वौहर
पञ्चघैतमेनम्” अथ० ७।१४।७ तस्य विनियोगश्च तदु-
त्तरत्वं मन्त्रेषु दृश्यः ।

प(पि)ञ्जर पु० न० पजि (पिजि) या खरन् । १ शौरासिंहशब्दे
कहावे २ विहङ्गमादिभ्यन्त्यस्थाने न० अमरः । १ कलियुगे
४ मवां नीराजनाविधौ च शारकोसदी । ततः चतु-
रथ्यो सङ्काशा० स्य । पाञ्जर्यं तत्सन्निवृत्तदेगादौ लि०

पञ्जराखेट पु० पञ्जरमिवाखेटः । मत्स्ये १२२ अरण्यन्त्रभेदे
(पोलो) लि० ।

पञ्जल पु० पजि-अवच् । कोलकन्दे राजनि० ।

पञ्चि(ञ्जी) स्त्री पजि-इन् वा ङीप् । १ खड्गवाचननालि-
कायां (पौरज) ।

पञ्चिका स्त्री पञ्चि+स्तार्थे क । पाणिनीयसूत्रवृत्तिभेदे
तिथिवारादिपञ्चाङ्गवाधिकायां २ पञ्चिकावाच्यं शब्दमात्रा
(पौजि) “वारो हरति दुःस्वप्नं नक्षत्रं पापनाशनम् ।
“तिथिर्भवति नक्षत्राभा योनिः सागरसङ्क्रमः । करणं
सर्वतोर्थाणि श्रुता चेत् दिनपञ्चिका” ज्योति० । तत्सू-
चकत्वात् तस्यान्तावाप्त्यम् “टीका निरन्तरव्याख्या प-
ञ्चिका पदपञ्चिका” हेमच० उक्तञ्च ज्योतिषशास्त्रान्तर्भेदे
च ४ व्याख्ययच्छब्दार्थपले च ५ अथपञ्चान्यां लि० ।

पञ्चिकारक लि० पञ्चिमासव्ययच्छब्दकपत्वं करोति क-एषु स् ।

कायस्ये लटाधरः क-ट । पञ्चिकरोऽप्यत्र लि० ।

पट गतो भा० पर० सक० सेट् । पटति । अपाटीत् अपटीत् ।

पपाट मेटतः । उट्+पिच् । उन्मूलने उत्पाटयति ।

पट दीप्तौ चु० उभ० सक० सेट् । पाटयति ते अपीपटत् त ।
अव-छेदने सक० । अवपाटयति किनचीत्यर्थः ।

पट वेदने अट् चु० उभ० सक० सेट् । पटयति ते अपपटत् त

पट पु० पट वेदने करणे वजनार्थे क । १ वस्त्रे अमरः स्त्रीत्वमपि

अपटीलेपेणेत्युदाहरणदर्शनात् । २ चित्तपटे मेदि०

चित्तलेखनपटस्वरूपादि देवीपु० उक्तं यथा “पटस्य लक्षणं

वस्त्रे यथा विध्यन्ति साधकाः । पम्बिकेशविहीने तु

अजीर्णे समतन्तुके । अस्फुटिते चापिह्ये व्यथेनैव

समाविष्टे । योगिनीरूपिणी कायां जंघादौ”

परिवारिता । दृष्टेन च भवेद्द्रोव्याधिते व्याधितो

भवेत् । कुरुपेण कुरुपस्तु स्रज्ज्वा स्रज्ज्वातामियात् ।

सेखकस्य तु यद्गुपं चित्ते भवति तादृशम्” ।

भटस्यांशभेदेच्छेदनादिषु फलं तद्धारचनचलादिफलं च

इ० सं० ७१४० उक्तं यथा

“वस्तस्य कोशेष वसन्ति देवा नराश्च पार्थिवान्द-

शान्तमध्ये । येनास्त्रेयश्चाल मिश्राचरांगास्तथैव यथा-

सनपादुकासु । लिप्ते मंसोमोमयकदमाद्यैः कृत्वा प्र-

दग्धे स्फुटिते च विद्यात् । पुटं नवेऽस्यालपतरं च

भुक्ते पापं शुभं वाऽधिकस्तरीये । इषास्रज्ज्वाशेषय याधि

कृत्यः पुञ्जक तेजस्य मनुष्यभागे । भागेऽमरण्यामथ भो-

गृह्णिः प्रालेपु सर्वत्र वटन्त्यनिष्टम् । कङ्कपोलू-

कर्मपोतकाकक्रव्यादगोमासुखरोद्भवैः । केदाकतिर्दिष्टत-

भामगापि पुंसां भयं मृत्युसर्पं करोति । क्वत्तध्वजक-

स्तिकवद्धमानश्रीवृक्षकुम्भाभुजतोरणाद्यैः । केदाकति

नैकतभागगापि पुंसां विपत्ते नचिरेण लक्ष्मीम् । प्र-

भूतवस्त्रदाऽश्विनी भरण्याथापहारिणी । प्रदहतेऽग्नि-

देवतेऽप्रजेऽश्वरेऽर्धसिद्धयः । मृगे तु मूषकाङ्गुयं घ्यस-

त्वमेव शाङ्करेऽह । पुनर्वसौ शुभागमस्तदप्रभेदं धनेर्बु-

तिः । भुजङ्गमेऽह विजुयते मघासु मृत्युमादिषेत् ।

भगाङ्गुयेऽह नृपाङ्गुयं धनागमाय चोत्तराऽह । करेणऽह

कर्मसिद्धयः शुभागमस्तु चित्तया । शुभं च भोज्यमा-

निवेऽह द्विदैवतेऽह जनप्रियः । सृष्ट्वातिष्ठ मितमेऽह

प्ररन्द्रेऽहऽम्बरान्त्यः । जलसु तिष्ठ मेवतेऽह रजो

जलाधिदैवतेऽह । मिष्टनक्षत्रमप्यविष्टदैवतेऽह वैष्णवेऽह

भवति नेत्ररोमिता । पान्यरश्मिपि वाऽहतेऽह विदु-